

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De federe firmato aspersione sangu[ni]s vitulorum ca. xluij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

nec pudicicie p̄ciū negabit. Q̄ si interā agno minauerit eam sibi. i. in v̄to rē duxerit: s̄m q̄ d̄ marcia catonis: iuxta legē v̄t̄p̄ faciet ei, nec sine libello repudiū egredieſ. Si ho nō s̄bi ſilīo eā emerit: in modū p̄dictū faciet ei p̄ filio ſic p̄ ſe. Si tr̄a iſta nō fecerit. i. ſi nec ſp̄ eā h̄uiliauerit ſine agnominatiōe: nec eā agnominauerit: nec filio eā accepit: more an̄ cillar̄ gratiā egredieſ: et abſq̄ p̄cio ſibl̄ dato

De homicida,

Qui occiderit boiem voles morias. Si ho noles p̄fugiat ad vñā De. vi. citatib⁹ refugij et ſibi ſaluuabit aiam ſuā: ne occidat a p̄cis occisi. Et erit ſibi donec p̄ iudices culpat⁹ ē p̄ pincis mortui recōclileſ. v̄l v̄ſq̄ ad mortē ſuā ſacerdoti. Tūc em̄ redib⁹ ſecur⁹ ad p̄p̄ia Per iduſtria ho occidēs: etiā ab altari euelat⁹: qd̄ d̄ ſoab factū legiſ. Inſtar ho h̄az culatū nos habem⁹ loca deo dicata: maiozē tū imunitatē p̄ſtat q̄ ille. Saluaf ei in eis etiā voles homicida: et q̄libet fugitiū. Tū qdaz exceptionē faciunt. Si em̄ p̄ homicidio i eccl̄ia factō vel ſurto vel bmoi p̄fugiat ad eccl̄ia, inde dicūt eū debere extrabi et puniri.

De talione,

Addidit etiā dñs p̄cepta taliōis, iubēs reddi aiam, p̄ aia, oculū p̄ oculo, dentē pro dente, vuln̄ p̄ vulnere, liuore, pliuore, aduſionem p̄ aduſionē.

De boue corrupeta

S̄i boes corrupeta ſervū occiderit: lapis albo obruat: nec carnes ei⁹ comedent. Dñs aūt bouis, xxx, ſiclos argēti redder dño ful. Aliut hebrei: iō ſic estimatū p̄ciū ful: qz, xxx, generatiōes egressi ſūt de cham: quē noe ful tūt addic̄it.

De decimis et primitijs,

Decimas et primitias ne tardaueris offerre. Tū agnū v̄l hedū, vii, dieb⁹ dimittes cū ma tre ſua, die, vii, et deinceps poteris reddere.

De ſeptimo anno.

Ser̄ aāis ſemiabiliſ terrātuā, et p̄gregab̄is fruges ei⁹, vii, aā eā requeſtere facies. Tū et d̄ſcebat ann⁹ requeſtōis, et etiā ann⁹ remiſſiōis qz i eo nll̄i licebat exigere debituz aliquo nſi eo emiato, et ſiq̄d i eo anno ex p̄teris frugiſ. Aug⁹ ſup exodū dñb⁹ ſuccreuerit i ea, co cit, q̄ eo aā ſemina medet paupes p̄pli, et bāt ſi nō colligebāt, qd̄ rēſiduū fuerit pau perib⁹, comedet bestie agri. Ita facies in vii/

nea et olineto tuo. Dñ hoc obſeruatū fuīt, vt ait Josephus in anno, vii, intantū abūdabāt fruges et ſufficiebat ad vſum ſeptimi et octa ui etiā ad ſementē.

De tribus ſolemnitatibus.

Addidit etiā d̄ tribo p̄cipuis ſolemnitatibus anni, in q̄b⁹ voluit ſibi apparere omne maſculi nū ſi nō vacuū, de q̄b⁹ in ſtra dicit̄

De bedo nō coquendo in lacte

Nō coques bedū in lacte matr̄ ſue qd̄ ſo ſepb⁹ exponit ſic. Nō comedes en̄ in ſtra, vii, die, qz adhuc nō diſſert a lacte. Sc̄i d̄ chio exponit ſic. Ne occidas ch̄im in die p̄ce v̄l eph̄etia, q̄ heſtiōis ſue qd̄ tū trāſ rodes non occideret gressiſt. Dies ho p̄ce ch̄iz ifante, v̄l q̄ apl̄ pt̄iōis vocaſ lae ma nō pateren̄, p̄ſſuras tr̄is, qz ex tūc i matre n̄iſi p̄ius roborati, paraſ materia lactis.

Hebrei habet. Nō coques ſeparatū in lacte matr̄ ſue, et eſt ſenſus. Separatū in carne parrentum, id eſt qd̄ per carnale generationē coceptum et editum eſt nō comedes coctū cū late v̄l cū alio lacteo caſeo, ſi, vel butyro, qd̄ dictum eſt, ppter aues q̄ nō de carne ſed de ouis ſeparant, quas in lacte coctas vel cū lacte co medunt. Hec ideo de lacte matr̄ prohibitū dicunt, q̄ in alio lacte liceat coquere, ſi quia lac illud paratiuſ poſſit inueniri cū animali p̄ hoc p̄hibuit de omni lacte. Quidā tamē de his q̄ dño offerunt dictum intelligunt, q̄ ſi non offeras agnum vel hebum in ſtra octauum die, quia nōdū eſt eſbillis, nec diſſert a lacte matr̄, quia et ſupra diſſerat de primiſiis agnōz et decimis. In fine ho iudicioz ad dicit̄ dñs. Si feceris hoc occidā omnē p̄plim ad quē ingredieris, et p̄mittā ſcabrones, et ſpas, q̄ fugabant eos.

Id eſt terrorē noīſ ſui Hoc nūq̄ ad l̄az fa paſſatū ſo eūcliam ctum legiſ, dō aciles eos nō redigaf terra i os, trores intellige, ſoliditudinē, et crescant contra te bestie, ponāq̄ terminos tuos a mā ri rubro, quod eſt ab oriente vſq̄ ad mare paleſtinum quod tirrenum dicitur, et ab occidente et ab dēſerto quod eſt post betbleem, qd̄ incipit post thecam vſq̄ ad fluuium, ſi eū fraten, que tota regio quandoq̄ dicta eſt in dea.

De federe firmato asperſiōe ſanguinis vſtulorum Capl̄im, XLIII,

Libri Exod.

Enit ergo moy;

v ses: et narrauit plebi indicia domini locutus est dominus faciem et audiemus. Quod propositum et inordinate dictum est: per signavit futuros transgressores: et in hysbo medaces. Scriptus est moyses vniuersos fimoes domini ppter decalogum: et mane surgens edificauit altare domino: et duodecim titulos, per duodecim tribus israel: sicut san duodeci altaria titulos dixit. Uel potius unum ex duodeci lapis: dabo: et in singulis suis. Est titulus triumphalis, gula noia filiorum israel preconialis, memo scriptus quasi titulos tri rialis, bus duodeci misitque ununes, nadab et abiuud, qui futuri erant sacerdotes: et imolauerunt domino pacifica, et ueritatis. Tunc moyses media pte sanguis, et misit in crateres vase, ut viminea cum ansiis a cratin quod est cōtexere dicta, reliquum sanguinem fudit super altare, legitque volumen fedes audiēte populo. Quis dixerit. Oia qui locutus est dominus facie in? Ipse vero sumptu sanguinem respersit in populum et ait, Hic est sanguis federis quod pepigit dominus vobiscum, quasi dicere. Sic peribit uira eius: et sanguis eius fundetur qui violabit fedes huius. id est pactum inter vos et dominum. Sane hoc signum ad confirmationem federis huius habuerunt a gentilibus: qui porcum federis sede laniantes sic confirmabant fedem laniandum fedes violatore. Tunc et aliud signum federis terribilium habuerunt inde ex se, effusionem aqua: quod fecit Iosue et samuel: quod sicut aqua tota fundit: ita quod non remanet in vase, quod non alii liquores, etiam ipsa periret fusca in terra, sic penitus cum stirpe sua periret qui solueret fedem.

De primo ascensi moysi in montem,

Capitulum XLVII.

b dit moyses et aaron, nadab, et abiuud, et iherod senioribus israel fum pceptum domini usque ad terminos montis, et uiderunt dominum. Et sub pedibus eius quasi opus lapphyrinum, et quasi celum cum serenu est. Lamene nec super eos qui erant in castris misit manu suam, id est non abscondit se ab eis, sed videtates maiestates domini, et non solum leti epulabatur. Excoauit dominus moysen datus ei tabulas lapideas inscriptas dicto logo, Et assumpto tantu Iosue transiit termini

nos dices senioribus. Expectate his, si in castris et usque ad terminos. Si quod questionis natum fuerit, referet illud ad aaron et bur. Operatus nubes monte, iterum dimisso Iosue in quodam plausu montis, solus ascendit moyses ad caliginem. Septimo autem die excoauit eum dominus de medio caliginis.

De tabernaculo faciendo.

Capitulum XLV.

Ingressusque moyses

nebule fuit cum domino, et diebus, et noctibus, nec comedens nec bibens. Et ait dominus ad eum, Sum pmitias, id est pccata queque a populo isti, sed ab eo tantum qui ultra obtulerit auxilium, et argentum, et es hyacinthi purpurei, et coelum coloris, et byssum quod est genus lini egypti mollaris candidi, plissos quoque caprasi, et pelles arrietum rubrifacatas, quae partibus dicimus, quia partibus sic colorari eas excogitauerunt et pelles hyacinthinas et ligna sethium. Est autem sethium nomine mons, et regionis et arboris que similis est albe spine in foliis, et est levissimum lignum et impetrabile, et in cremabile, oleum quod ad luminaria, aromata in vnguentis, et tymiamata boni odoris et lapides onichinos, sardonices et gemas, et faciat mihi sanctuarium, ut habitem in medio eorum ne sit eis labor recurrere ad montem hunc. Juuxta similitudinem tabernaculi quod ostendam tibi facies illud ita.

Deschemate arce Capitulum XLVI.

Arca de lignis

a sethium facies, qui hebrei vocerunt berorat, primo de his qui uiderunt in tabernaculo, se cuncto in tabernaculo, tertio in atrio Josephus vero ecclastria. Ille enim ordinem copositissimus, ille est ordinem collocationis. Longitudo arce habebat duos cubitos et semissimum, latitudo cubitum et semissimum, altitudo similiter cubitum et diuiditum. Et intelligi cubitus humanus non geometricus. Quod apparet in altari laterales nesci, infra quod est arca. Etiam hic iosephus vocat cubitus duos palmos. Et est arca non habuisse pedes, et deaurata est intus et foris auro mundissimo. Et facta est supra corona aurea: ad modum scilicet labii quod in mensis et secatiis fieri solet. Per utrumque latitudinem